

Virðilig løta á Skarði

Dávur Winther

Boðið var til minnisløtu á Skarði mikudagin, har minnisvarðin, sum Hans Pauli Olsen hevur gjørt, varð avdúkaður. Minnisvarðin er reistur fyri at minnast at Skarðsbátin sum fórst fyri 100 árum síðan - tollaksmessudag í 1913.

At báturin fórst var við til at avtofta bygdina, tí í 1919 fluttu tey seinastu níggu fólkin - teirra millum ein 90 ára gomul kona, sum varð borin oman á helluna í leypti.

Gingið var norður bæði frá Haraldssundi eftir bakkanum og frá Kunoy eftir bygdargøtuni, niðan gjøgnum Skordal og eisini tann lættara, men longra leiðin sunnari - niðan á lítla Fjall.

Við í ferðin vóru mong ættarfolk ymiskar staðir úr landinum. Teirra millum var eisini Kaj Dam, ið hevði sett sær fyri at ganga leiðuna frá langabbanum í Kunoy, Johan Dam sum fórst við Kunoyarbátinum frá 8 børnum - til hin langabban av Skarði, Jákup Petur Petersen, sum fóst við Skarðsbátinum frá 3 børnum í 1913.

Tá ið tú hevur gingið hesa leiðina, tó at hon var kallað bygdargøtan, so fekkst tú rættiliga kensluna av hvussu harðbalið og undir hvørjum torførum umstøðum, tey hava livað. Tí gøtan og leiðin annars var ikki serliga høglig at ganga og tók meir enn tveir tímar.

Komin um skarðið, varð gingið at bygdini, har hópin av fólkið var savnað - væl oman fyri 500.

Jákup Jacobsen, greiddi stutt frá tiltakinum kring minnisvarðan, bisp-

ur helt røðu og lýsti frið, Jóan Pauli Joensen, hugleiddi um tíðina og staðið, tá ið vanlukkan fór fram - Óluva Klettskarð tað sama og um at bygdin tá stóð í blóma í 1913, tí skarðsmenn høvdu keypt stóran bát. Borgarstjórin í Kunoy Maiken S. Michealsen tók í móti skjali frá Andras Jacobsen vegna minnisvarðanevndina um hava minnisvarðan í varðveittu.

Páll Klettskarð avdúkaði minnisvarðan, sum Hans Pauli Olsen hevur gjørt. Sungið varð eisini millum røðurnar. Kári Klettskarð í Kongstovu, limur í minnisvarðanevndini takkaði fyri og beyð øllum fólkunum til ein bita í bygdarhúsinum í Harladssundi, har eisini hugnaløta var um kvøldið við hugleiðingum og sangi.

Bátarnir sigldu 500 fólk heimaftur, so tað tók drúgvu tíð - Afturat teimum gingu fleir heim eftir bakkanum, so tað man vera langt síðani, at tað hava verið so nógv fólk á Skarði - um nakrantíð.

Ein frálíkur dagur har rættiliga var litið afturum bak, bæði itøkiliga eftir gomlum bygdargøtum, við skjónligu toftirnar og ikki minst mangar søguligar hugleiðingar.

